

Landskapsnämndens framställning

till Ålands landsting angående fastställandet av den

N:o 11/1932. årliga avgift, som bör erläggas till landskapet för

stamapoteket i Mariehamns stad.

Uti Kejserliga brevet till generaldirektören för medicinalverket av den 31 mars 1857 angående anläggning av nya apotek i Finland med personella privilegier finnes, bl.a., omnämnt, att trettiofem apotek i landet äro såkallade stamapotek och försedda med privilegier, som kunna överlätas från en innehavare till en annan, medan däremot de övriga, i senare tider tillkomna, äro grundade på personella, blott för innehavaren gällande privilegier. Till sådana stamapotek har även hänförts apoteket i Mariehamns stad.

Man har i riket av ålder gjort gällande, att till stamapotekens i 6 § regeringsformen tryggade privilegier hörde bland annat jämväl frihet från erläggandet av sådana för apotek utgående skatter eller årliga avgifter, vilka innehavare av apotek av annat slag ägde till statsverket erlägga på grund av kungörelserna av den 31 mars 1857 och den 24 mars 1874 samt lagen om apoteksväsendet, given den 4 januari 1928. Enligt sistsagda lag skola stamapoteksprivilegierna fortfarande övergå till annan innehavare i den ordning tidigare varit gällande, dock icke under längre tid än fyratio år efter lagens ikraftträdande.

Emellertid har Högsta förvaltningsdomstolen numera uti ett utslag av den 22 januari 1932 på de besvär finansministeriet, å statsverkets vägnar, anfört över landshövdingens i Nylands län den 16 juni 1930 giv-

na utslag, dessmedelst en innehavare av ett stamapotek befriats från erlæggandet av denne för år 1929 påförda apoteksavgift till staten, sig utlåtit, "och enär påförandet av ifrågavarande i lagen om apoteksväsendet, given den 4 januari 1928, stadgade apoteksavgift icke står i strid med de rättigheter innehavare av stamapotek åtnjuter på grund av de privilegier, vilka enligt 23 § samma lag skola äga kraft under däri omförd mald tid, ty och då innehavare av sådant apotek ej heller genom stadgandena i 34 § av sagda lag befriats från erlæggande av apoteksskatt, prövar Högsta förvaltningsdomstolen rättvist, med upphävande av landshövdingens utslag, låta vid ifrågavarande debitering bero."

Genom Högsta förvaltningsdomstolens nästciterade utslag är sålunda fastslaget, att innehavare av stamapotek, lika väl som personlig innehavare av apoteksrättighet, är skyldig att från den 1 januari 1929, då ovan nämnda lag om apoteksväsendet av den 4 januari 1928 trätt i gällande kraft, erlægga årlig, enligt 30 § i lagen för varje apoteksklass fastställd avgift.

Enligt 12 § 1 överenskommelseförordningen den 5 december 1924 angående ordnandet av de förvaltningsgrenar, vilka hänföra sig till hälso- och sjukvården inom landskapet Åland, skall bestämmanderätten angående den årliga apoteksavgiften ankomma å landskapets myndigheter, på sätt 21 § i lagen om självstyrelse för Åland förutsätter; och skatten i fråga, vilken är att likställas med en näringsskatt, tillfaller landskapet.

På grund av vad landskapsnämnden här ovan framhållit och enär det ur reciprocitetssynpunkt torde vara nödvändigt, att jämväl innehavaren av

stamapoteket i Mariehamns stad påläggas omförmälda årliga apoteksavgift, vilken av anförd orsak borde bestämmas till det belopp innehavare av apotek av motsvarande storlek och klass med hänsikt till apoteksrörelsens omfattning erlägga till statsverket i stöd av 29 och 30 §§ apotekslagen, och vilken avgift av medicinalstyrelsen, vars utlåtande härom av landskapsnämnden inbegärts, för stamapoteket i Mariehamn föreslagits till 8.000 mark, har landskapsnämnden, med beaktande av bestämmelsen i ovan åberopade 21 § därom, att Landstinget äger besluta om dylik skatt, velat föreslå, att innehavaren av nämnda stamapotek även åvölves enahanda skyldighet som innehavare av stamapotek i riket. Och då avgifterna för rikets stamapotek enligt apotekslagen av den 4 januari 1928 skola erläggas från den 1 januari 1929, synes det landskapsnämnden, att den avgift, som för stamapotekets i Mariehamn vidkommande av Landstinget torde fastställas, borde bestämmas att utgå från sistnämnda tidpunkt, och detta tillsvidare på grund av stadgandet i 29 § av meranämnda lag.

Med hänsikt till här framhållna sakförhållanden får landskapsnämnden värdsamt hemställa, det Landstinget ville besluta att fastställa en årlig avgift att erläggas för stamapoteket i Mariehamns stad, samt att sagda avgift skall från den 1 januari 1929 tillsvidare utgå med 8.000 mark om året, ävensom att beslutet erhåller följande lydelse:

"På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting, i stöd av 21 § av lagen om självstyrelse för Åland, given den 6 maj 1920, samt 12 § andra stycket i förordningen den 5 december 1924 angående ordnande av de förvaltningsgrenar, som hänföra sig till hälso- och sjukvår-

